

вглеждане в непознатото, необясненото, сакрилонот в творческия процес. Неговите преживявания около написването на драмата “В полита на Витоша” и редица излети сякаш на един дъх стихотворения говори в подкрепа на тезата за свръхсетивната природа на таланта, като медиум между два свята - теза, колкото отричана, толкова и утвърждавана вчера и днес: *“Ето например, аз имах илюзията, че някои ми диктува /драмата/. Толкова малко съзнание има човек за тази работа или толкова шеметни са тези процеси, че не можеш да ги обхванеш в тяхната широта. Дохождаш до чувството на механичност на творчеството и до илюзията, че някой ти диктува. Един своеобразен спиритизъм. Ти си само медиум, нещо като машина или писар...”* (1,76).

Дали от гледна точка на съвременните псиявления неговите безжалостни критикари, упреквачи го в липса на поетичен ценз, системно образование и дори литературна култура не биха се сепнали от странната логика на гения? За подобен трансцендентален дар съвременния руски поет Валентин Сидеров казва: *“Поет не прав, поезия права”*. В тази светлина всички вглеждания под лупа в твореца и неговия свят, надничането през ключалката в спалнята му, колекционирането на неговите странности и ексцентричности са само отдалечаване, а не приближаване до творческата личност и нейния талант.

Вроденото и придобитото, социалното и свръхсетивното, преживяното, почувствуваното и предчувствуваното съществуват в единството на сложна, неразчленима и рационално до край необяснима диалектика. Самият Яворов отлично осъзнава това, когато сочи, че новата литература не само по форма, но и по дух е *“отрицание на всяка рутина”*^(2, IV,92). Същото важи и за естетиката, която трябва да се отърве от излишната нормативност и догматизъм. Декадентството не е задънена улица на художествените търсения, а закономерен етап в развитието на модерното изкуство, щом: *“Тъмнотата не е цел, а най-голямата яснота на мисълта”*. Тя изхожда от самата материя, от естеството на мотивите, които се третира³ (1,74).

Прав е Михаил Арнаудов, подчертавайки, че Яворов предпочита съвременните творчески методи и новите поетически насоки. Той живее с времето си. И дори го е изпреварил, интуитивно, с она-